

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 40 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Francoska in Danska.

Danska spada po številu prebivalstva in po svojih silah sicer mej vlasti tretje vrste, a njena leža je strateško toli važna, da se mora jemati v poštev. Poleg strateške važnosti pa ima še drugo posebnost, ki jej zagotavlja velik in vedno čutnejši upliv na evropsko politiko, in to so tesne rodbinske zveze s prvimi vladajočimi hišami v Evropi. Kralj danski more se ponašati, da mu je car ruski zet, da so mu isto tako obvezani principi angleški in kralj grški, da je z ženitvami svojih hčera imel veliko več sreče, nego na bojnem polju.

Na tej sreči mu je marsikdo zaviden, zlasti odkar se skoro vsako leto v Kodanji shaja toliko kronanih glav in mogotcev, odkar je znano, da je v danski prvostolnici ključ za marsikatero političko tajnost in spletko. Ta zavist pa se je še podvojila, ko se je nedavno danski princ Valdemar poročil s princesinjo Orleansko ter tako Danska prišla v dotiko z uplivnimi francoskimi rodbinami. Naravno je, da ta dogodek Nemčiji ni bil baš po godu. V Francoskej pojavila se je pri zadnjih volitvah itak že precej močna monarhistična sapa, rečena ženitev utegne jo pa še ojačiti, bolj, nego je za Nemčijo, ki ima glede Francoske in Danske slabo vest, ugodno in koristno.

Zaradi tega se nam ni čuditi, da nemški listi obširno razpravljajo rečeno ženitev in izvajajo iz nje vse mogoče posledice, poudarjajoč, da so s tem Orleansci prišli v zvezo z Dansko, oziroma z Rusijo. Tako n. pr. je „Kölnische Zeitung“, ki svoje informacije dobiva neposredno iz Berlina, pri tej priliki priobčila naslednji članek:

„Ženitev danskega princa Valdemarja s princesinjo Marijo Orleansko je predmet, ki z običajno kratko „dvorno vestjo“ še ni opravljen. Javno mnenje na Francoskem spaja s tem dogodkom toliko nad, da je tudi za inozemstvo dovolj povoda, ta dogodek pretresavati.

V Nemčiji opazalo se je pred vsem, da je generalni vikar monsignore Hulst, ki je v graščinski kapeli v Eu ženina in nevesto po katoliškem obredu poročal, v svojem nagovoru govoril o prijateljstvu mej Dansko in Francosko in kazal na to, da imata obe deželi vkupna trpljenja in vkupne nade. Izvestno je, da so tudi vse druge besede

orleanskega generalnega vikarja v prvi vrsti imele namen, povedati Francozom, da bi tudi orleanska Francoska zmatrala za svojo nalogo, zopet priboriti si Alzasijo in Loreno in da pri pri tem početji smela zanašati se na monarhične alijanee. Orleanscem gre pred vsem za to, da se v Francoskej zopet ustanovi monarhija. Da so v ta namen z lepimi obljubami in obeti jako radodarni, je manevr, ki je prav prozoren. Sredstvo, kateremu so se pridružili principi Orleanski po poroki v Eu, jim je ugoden povod, da se ponašajo z ruskim prijateljstvom; to daje Francozom misliti, kajti s tem dadó se gojiti da'eč segajoče nade.

Zategadelj rodbina Orleanska pri svojih naporih, da bi se zopet ustanovila monarhija, rada išče zaslombe pri Rusiji in orleanistično časopisje našopirja vsako stvar, ki se more tolmačiti kot utrditev prijateljskih odnosov mej rusko-carsko rodbino in Orleansci. Pogosti pohodi ruske gospóde v Chantilly, potovanje vojvode Chartres-skega v Peterburg, kakor tudi naznanjena in pričakovana prisotnost carice ruske v Eu objavljali in uporabljali so francoski listi, ki javno ali tajno služijo ideji Orleanscev, jako spretnim načinom. Republikanskej vladi na Francoskem, ki je vsled naraščanja monarhistične propagande že oprezna postala, so te spletke Orleanscev jako neprijetne. Republikanska vlada čuti, da kolikor ruskega prijateljstva si principi Orleanski pridobé, toliko ga njej gre v zgubo. Ne bilo bi torej čudno, ko bi vnovič tako živahno naglašane razmere mej rusko carsko obiteljjo in orleanškimi pretendenti francosko republiko napotile, da si išče prijateljev ondu, kjer sme z nekoliko gotovostjo sklepati, da so nasprotniki Rusiji.“

Iz učiteljskih krogov.

(Dalje.)

Odprite „Drugo Berilo“ na 143. strani, kjer boste čitali zgodovinsko črtico iz življenja Rudolfa Habsburškega, ki je ob nekeje priliki podaril svojega konja duhovniku, ki je nesel sv. popotnico umirajočemu človeku onostran potoka, ki je vsled dežja tako narastel, da je odnesel leseno brv! Le čitajte, videli boste, da ta zgodovinski sestavek jako upliva na moralni in verski čut učeče se mladine! Naslednji zgodovinski spis nam pripoveduje o srčni

bratovski ljubezni Leopolda in Friderika, šsinov Albrehta I. O cesarji Franci se pripoveduje, kako je šel za rakvo nekega ubožca, ter dal s tem lep izgled itd.

Le berite vse zgodovinske sestavke in videli boste, da se iz njih veliko učimo, da so nam pravi idejali, kako moramo živeti, da dosežemo dvojni naš namen! Li ne veste, da je zgodovina knjiga vseh narodov, pravo ogledalo njih življenja, razkazovalka njih navad in postav, da nam je nekaka oporoka naših prednikov, razjasnjevalka in popravljalna sedanjega, a izgled prihodnjega časa, da je ravno ona znamenita učiteljica v mnogih rečeh?! Ne! vsega tega vi ne veste. Umeje pa se, da zgodovine ne predavamo, tudi ne govorimo o tistih mnogih kočljivih zadevah srednjeveških papežev, marveč pogovarjamo se, kakor Sokrat (njegova metoda) o raznih zgodovinskih podobah iz kojih se učimo ljubiti Boga, vero, domovino, koje nam slikajo raznovrstne neupogljive značaje itd. Li ne veste, da besede mičejo, a izgledi vlečejo, — in ti zgodovinski sestavki neso nič drugega kot izgledi, ki otroka za jedno ali drugo čednost navdušujejo, da v svoji mladi duši sklene: „Tudi jaz hočem biti tak, kakoršna sta bila Friderik in Leopold, tudi jaz hočem ljubiti stariše in jim pomagati, kakor „Mladi Vukasovič“. (II. ber. pag. 146) itd!

Ker ste nam očitali, da so za moralno odgojo izročene nam dece čisto nič ne brigamo, in ker sem ravno pri šolskih berilih, naj Vam z šolskim berilom dokažem, da je Vaš izrek neresničen, da se neopravičeno zaletavate v šolstvo in učiteljstvo.

Le preglejte etični del vsacega berila, kake berilne spise zapazite? Že prvi sestavek (II. Ber.) je lepa pesmica: Molitev. V drugem se nam pripoveduje o trojih naših prijateljih, nadalje, da sloga jači, a nesloga tlači, da je zadovoljnost polovica srečnega življenja, kaj naj nam bode prva skrb, — da Bog pomaga onim, ki se zaupljivo nanj obračajo, da ne smemo krasti, ne lagati, bodimo skrbni in varčni, naj povračamo hudo z dobrim itd.

Učitelj razpravlja tedaj vse one spise po vseh

LISTEK.

Stavbinski slogi

od J. Flisa-a.

II.

Treh stoletij bilo je treba, da je zmagal križ, ter so propali paganski templi in se utrdila krščanska cerkev, z njo pa utrdila podlaga čisto novej civilizaciji in drugej umetelnosti. Kakor vsa tisočletja in pri vseh narodih, bila je tudi tukaj ideja častenja Boga podlaga napredku in razvoju umeteljskih umetelnosti. Z začetka slabe in neznatne razvile so se do sedanje velikosti in moči.

Vso to dobo predstavlja nam Flisovo delo v besedi in podobi. Čuditi se moramo razločku mej vlažnimi kletmi in temnimi katakombami prvih stoletij krščanstva in velečastnimi katedralami in stolnimi cerkvami sedanjega časa. Kaka razlika je mej prvimi kristijanskima cerkvama svetega Siksta in sv. Cecilije ali pa celo katakombo svete Neže in cerkvi sv. Petra v Rimu ali pa Ajo Sofijo v Ca-

rigradu! Kdor čita Flisovo delo, naj nikar ne preskaka dobro premišljenih razprav o starokrščanskih cerkvenih stavbarstvih. Vsacega morajo zadovoljiti, kdor ima kaj pojma za cerkveno arheologijo, ako je vsaj splošno izobražen.

Gospod pisatelj ima popolnem prav, ko trdi, da je krivo mnenje nekaterih da je mej starokristijansko in tržno baziliko (basilica forensis) bilo kaj drugega občeja, kakor ime.

Sicer so res prvi kristijani podobo svojim cerkvam vzeli od tedanjih tržnih bazilik, pa so jo spremenili, kakor je to zahteval namen, — kajti krščanska cerkev bila je vender kaj drugega kakor tržna ali sodnja dvorana. Kranjska nema nobene niti prvotne niti pozneje zgrajene bazilike.

6. in 13. julija 1881 leta priobčili smo v Novicah popis morda najzanimivejše, vsekako pa najstareše, kajti sezidana je že pred 392. letom, in najboljše ohranjene bazilike namreč: „Svetega Klemenca v Rimu. Tedaj smo izrekli misel, da na Kranjskem ni nobene bazilike in h kratu poprosili, da se nam naznani, ko bi katera bila.

Določnega odgovora nismo dobili, samo v ne-

kem pogovoru se nas je od avtoritativne strani opozarjalo, da je naše mnenje krivo, kajti cerkev v Ribnici je neki popolna bazilika. Te cerkve sami nismo vidili, a v našem mnenju je nas potrdila opazka gospoda Flisa na strani 145, iz katere se razvidi, da je cerkev v Ribnici zgrajena le v romanskem slogu z nekaterimi pridevki renaissance.

Cerkve z dolgo ladijo, z jedno, dvema ali štirim postranskimi ladjami so sicer na videz podobne bazilikam v resnici pa neso, h temu spada še kaj drugega, zlasti pa brez ozira na drugo „atrium“ za pokorjence in čistilni umivalnik, potem narthex za spokornike 2. vrste in tribuna; v več bazilikah stoji le za par stopinj višjeod apsisa nahajajoči se altar, katerega previšuje baldahin, tako prosto, da je duhovnik, kakor v grških cerkvah obrnen z obrazom proti ljudstvu. Taka bazilika je cerkev v Poreči.

Prehod od bazilike je bizantinski slog. Pisatelj ni sicer naravnost, izrazil, ampak mej vrstami se čita, da ta slog ni priporočljiv za katoliške cerkve. Mi v tem oziru ne bomo izrekli nikake sodbe, ker ti pojmi še neso znanstveno dovolj pojasnjeni.

metodičnih, logičnih, slovniških pravilih, ker glavni ukaz pravi: vse na podlagi berila!

Govorite, li ne vzbujate v otročjih srcih ves etični del naših beril čute nabožnosti, moralne, simpatične in tudi estetične čute, — in kaj neki je „moralna odgoja“, kakor vzbujanje, gojenje in krepenje omenjenih čutov, — govorite, če ste brali kacega pedagoga od Komenskega in Pestalozija, tja do brezverca Frickeja če se vam rači!!

In današnje šolstvo prezira „moralno odgojo“, ko vendar že 1. paragraf govori, da naj se ves pouk v ljudski šoli naslanja na versko-nravno podlago. Tedaj vidite, da moralnost ne pride po novih šolskih postavah nikakor sama, marveč, da se za to z vsemi pedagogijskimi sredstvi skrbi po ukazu ravno iste šolske postave, koje tako ne-umestno napadate!!

Da, — porečete, — a učitelji se vsega tega ne drže. Recite še jedenkrat, prosim Vas.

Preidimo za trenotek zopet k onim predmetom, ki vam v ljudski šoli ne ugajajo.

Razen petja in zgodovine, ki razen specialnih koristij uplivata tudi na moralno odgojo, ni vam po volji tudi — geografija.

Kaj pa se uči iz geografije? Kje sme sedaj? V šoli, v trgu K. na Goriškem, v Avstriji, v Evropi. — otroci se nauče tedaj spoznavati svoj domači kraj, našo ožjo in širjo domovino, najimenitnejša morja, dele sveta, itd. Seve, pred 20. leti se vsega tega ni učilo, a bili so takrat vse drugi časi, po kojih Vi, to se umeje, tako željno hrepenite! Drugi časi, druga vprašanja, druge zahteve! Pred 50. leti se je človek pri vojaki malo „ausrihtal“, pa je dobil dobre in celo mastne državne službe! In danes? Li ne razvidite razlike danes in danes 20 let!?

Tudi geografija upliva na moralno odgojo, če že hočete — osobito pa zvezdoznanski del, kakor tudi prirodoznanski. Vsemogočnost, neskončno dobrotljivost, — to spoznajo otroci, ko se pogovarja učitelj z njimi o solnci, luni, o zvezdah o njih neštevilnosti in njih neumljivej velikosti, itd. Če bi bil prav kak učitelj malo — liberalen, — saj so vsi spisi že na versko-nravnej podlagi, — in vse na podlagi berila, — pravi naše vodilo. Če bi pa bilo v berilu kaj napačnega, nevarnega, — govorite, in slušalo se Vas bode!

Kaj se uči pa iz fizike? Po največ popolnem navadne prikazni v naravi! Li ne veste, da naš narod celo najnavadnejše naravne prikazni tolmači na prečudne načine, ki so v najožje zvezi z vražo, copernijami, itd. in to, vidite, tako prazno-verstvo se s poučevanjem fizike odstrani. Seve, da jej to ni jedini namen, a za najin slučaj naj bode dosti!

Nu, da vam pouk v nemščini ni po volji, tega vam res nikdo ne zameri, Slovenec namreč, — a učiteljstvo temu ni krivo! Učiteljstvo ve to najbolje, da je ta pouk nezmisl, brez vsacega smotra!!

S temi vrstami sem tedaj dovolj dokazal, da je Vaša trditev le zlobno hujskanje, ki je vredno vsake graje, in — — — da nemate „kršanske ljubezni“, ki je z „moralnim življenjem“ vendarle v tesnej zvezi!

Vender pa še nesem končal!

Verskemu pouku je odločenih v vsakem razredu po dve uri na teden, a v prvem dve in pol

Dr. Anton Springer pravi odločno, da se ime bizantinsko zlorabi, kajti vse, kar je nastalo v tako imenovanem temnem stoletju srednjega veka imenuje se bizantinsko. Gospod Flis pravi, da na Kranjskem ni bizantinskih cerkv. Semtrtja se Trnovska cerkev v Ljubljani in Vrhniška napačno bizantinski imenujeta. Pa tudi na Koroškem in Štirskem in nikjer mej Slovenci ni nobene bizantinske cerkve. O bizantskem slogu velja tedaj isto, kakor o bazilikah. V 60. letih je priznani arhitekt namreč c. kr. stavben svetnik Kavra v Pragi izdal knjigo o grajenju katoliških cerkva in svoje dotične načrte nazivaljal izrečno „bizantinske“. Cerkev v Trnovem in na Vrhnikih nista z neznatnimi premembami nič drugega kakor kopiji ali vsaj projekta po Kavrovem delu, in če pisatelj načrte na katerih je osnovano njegovo delo, imenuje bizantinske, tedaj je trditev, da sta te dve cerkvi zidani v bizantinskem slogu nekoliko opravičena, kajti Kavra je bil znan arhitekt. Vendar se mi strinjamo z gospodom Flisom popolnem, kajti glavni karakteristikoni tega sloga je namreč srednja zgradba s kuplo nad sredo kvadrata;

uri. Če bi bila tedaj Vaša trditev resnična, kar sam pa ovrge in ovrže tudi vsakdo, kedor pozna današnje šolstvo, — tedaj izgojite mladino pa Vi in vsi Vaši tovariši, da bode taka, kakršna hočete imeti! Porečete, malo ur na teden nam je določenih! Dovolj! — odgovarjam vam jaz, a uporabiti jih ne znate. Izjeme, in to častne izjeme so tudi tu, — — — a redke. — — — redke.

Za verski pouk imamo tri potrjene katekizme, od kojih se rabita le dva. Mali katekizem v prvem, a „Krščanski nauk“ v vseh ostalih razredih, tedaj skozi celih pet let. Kako dolgočasno mora biti otroku, ki skozi celih pet let tolče jedno in isto? Variatio delectat!!

Ko se je šolstvo organizovalo, prepustilo se je izdelanje učnih načrtov duhovnim oblastnikom, — a kde so, da bi se otroci koncentrično naučili v 6 letih ves potreben krščanski nauk, da bi se smoter verskega pouka tudi dostojno dosegel?! Hic Rhodus — — — tu vam je naloga tu pišite, pristajalo vam bode, — — — a glede drugega pouka odrekam vam vso kompetenco!

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. novembra.

Čehi bi radi, da bi se razpustil moravski deželni zbor, vlada pa neče nič slišati o tem. Ministerstvo vedno trdi, da sedanja deželnozborna večina ni dala dovolj povoda za razpust. Čehi se pa s tem ne dajo oplasiti in hočejo v deželnem zboru brez usmiljenja razkrivati vse krivice, katere morajo moravski Čehi trpeti od Nemcev. Ker bode nemška večina gotovo ta očitanja porabila, da bode napadala ne le Čeha, ampak tudi vlado, bode se potem že našel kak povod za razpust.

Vzdržanje deželne zbornice.

Kalnoky-jev govor v delegacijah v Rusiji ni napravil nič posebno dobrega utisa. „Novoje Vremja“ misli, da, če je Avstrija hotela zagotoviti Carigradski konferenci kak uspeh, morala bi bila porabiti ves svoj upliv, da prisili Srbijo razorožiti se. Tako pa misli ta list, da se postopanje Avstrije ne strinja z avstroruskim prijateljstvom.

Salisbury je naročil angleškemu veleposlaniku, da naj na konferenci glasuje za status quo ante, a nikakor ne sme privoliti, da bi se odstavil knez Aleksander.

Bolgarske čete, katere so postavljene proti Srbiji, zbrane so na treh krajih. Glavna moč je zbrana pri Caribrodu, kjer stoji 20.000 pešcev, 6 baterij in 2 eskadrona konjice pod poveljstvom kneza samega, pri Trnu sta dva batalijona pešcev, 3 baterije in 1500 prostovoljcev. Pri Vidinu je 4000 prostovoljcev, 5 batalijonov pešcev, 5 baterij in 1 eskadron. — „Temps“-a dopisnik razgovarjal se je v Sofiji s Karavelovom in Stranskim. Bolgarski ministerji predsednik bil je ravno dobil depešo iz Belega grada, v kateri se Srbija pritožuje, da imajo Bolgari 200 Srbov zaprtih. Njemu se to zdi smešno. Res imamo zaprtih kakih 30 srbskih vojaških begunov, katere moramo rediti in bi se jih radi znebili, rekel je Karavelov. Kar se tiče srbskih kompenzacij, bodo Bolgari rajši odrekli se združenju, nego da bi kak kraj odstopili nenasitljivemu in nezvestemu sosedu. Stranski mu je pa pojasnil, da je uzrok Plovidivskemu prevratu slabo gospodarstvo vlade. Javni denarji so se zapravljali. Karavelov trdi, da je bolgarska vlada tu popolnem nedolžna. Ko bi bolgarska vlada in knez ne bila tako hitro posegla vmes, bilo bi prišlo do prelivanja krvi v Vzhodni Rumeliji. Stranski misli, da bode vsaka druga rešitev, kakor združenje, imela slabe posledice in ne bode trajna. Ako pa Evropa ne vé drugega sredstva, da potolaži hrepenenja družih balkanskih držav, nego razdelitev Bolgarov, bodo Rumeliji rajši odrekli se združenju, nego bi pa dopustili, da se Srbija poveča z bolgarskim ozemljem. Najbolje bi bilo v tem slučaju, da se Vzhodna Rumelija imenuje za avtonomno kneževino in se jej pridružio nekateri makedonski okraj, tako da bi se toliko povečali dohodki te dežele, da bi mogla shajati. Se ve da bi ta rešitev zopet imela slabo stran, da bi na Balkanu dobili zopet jednega vladarskega tekmeča več. Karavelov ni nič vedel povedati dopisniku, kako mislijo vevlasti rešiti to stvar, a nada se, da se bodo ozirale na želje in koristi Bolgarov. — Proti dopisniku „Berliner Tagblatt“ izrazil se je pa Karavelov, da le ruska vojska bi mogla odstraniti kneza, nikakor pa srbska. Vse ceste, ki iz Srbije vodijo v Sofijo, so dobro varovane, in Turki bi tudi pomagali Bolgarom proti Srbom. Bolgari bi se najrajši naravnost pobotali s Turčijo, toda se še ne more pogajati, dokler je kaj upanja na konferenco. Ko bi pa konferenca bila brez uspeha, je pa verjetno, da se Turki in Bolgari sporazumejo. Na ugovor posamičnih vlastij bi se potem ne oziralo, ker se vender ni bati od nobene strani vojne sile. Izmej onih točk vzhodnjorumelijskega statuta, ki se imajo premeniti, je najvažnejša ona, ki določuje razdelitev rumelijske in bolgarske uprave in tako napravi dvojne troške.

Te dni je srbska vojska dobila 40.000 novih pušk. Na Francoskem naročeni novi topovi so že tudi zgotovljeni, samo prepeljati jih še treba v Srbijo. Za prevoz bode treba 100 vagonov. Do konca tega leta morajo vsi topovi biti v Srbiji. — Slušatelji vojaške akademije in vsi rezervni vojaški uradniki so odšli k vojski. Govori se, da Srbija vsekako hoče po sklepu konference začeti vojno in zasesti bolgarske okraje Vidin, Verkovec, Trn, Kistendil in Sofijo. — Dunajski dopisnik „Narodnih Listov“ se je razgovarjal z nekim srbskim diplomatom o sedanjem položaju. Ta mu je zagotavljal, da so razkladanja Kalnoky-ja napravila na Srbe dober utis. Srbija nič drugega ne želi, kakor status quo ante. Ko bi se pa ta ne dal ustanoviti, se pa nada, da jo bode podpirala Avstrija, da dobi kako odškodovanje.

Predvčeraj prišel je novi vladar, pruski princ Albreht s svojo soprogo v Brunšvik. Prebivalstvo ga je navdušeno vsprejelo. Princa je pozdravil predsednik deželnega zbora. Princ se je zahvalil za prijazen vsprejem in zagotavljal, da bode deželo vladal po vzgledu svojega prednika zlasti pa skušal ugotoviti dobre razmere mej brunšviško deželo in nemško državo in cesarjem.

Danes dobi na Danskem veljavo zakon, kateri ima namen preprečiti vse državne sovražne agitacije. Ta zakon prepoveduje zborovanja, kjer bi se sklepalo kaj državi sovražnega. Kdor bi povečeval politične zločine, ščuval prebivalstvo, trosil laži, da bi tako budil sovražstvo proti državnim pravim ali vladi, kaznoval se bode z ječo. Kdor bi skušal vojaške zapeljati k nepokorščini, obsojen bode h kazenskemu delu. Uradniki se bodo mogli kaznovati z zgubo svojega mesta, upokojenim se bode lahko ustavila pokojnina.

Ustaje v Sudanu še ni konec. Če tudi sta Mahdi in Osman Digma mrtva in je abisinski vojskovodja Ras-Alula potolkel ustaše, vendar neso poslednji izgubili poguma. Na vso moč še zavirajo prodiranje Ras Alule proti Kassali. Angleški listi poročajo, da imajo ustaši pri Abu-Hamidu zbranih 30.000 mož, kateri nameravajo prodirati skozi puščavo in napasti Korosko. Kakor se govori, so ustaši posekali tudi posadko v Sennaaru in njenega mudirja.

Domače stvari.

— (Dolenjska volitev.) Kakor čitamo v „Politiki“ in v „Pokroku“ bode dopolnilna državnozborna volitev v dolenjskih mestih v prvi polovici decembra. „Narodni Listy“ pišejo, da bi bili proti potrditvi Šukljeve volitve kompaktno glasovali: Vsa opozicija, klerikalci in manjšina poslancev slovenskih.

— (Krajcarska podružnica „Narodnega Doma“ v Ljubljani.) Neki rodoljub, ki nam je te dni vrnil razprodano krajcarsko knjižico, opozarja nas na to, da bi razvili agitacijo za nabiranje donoskov na korist zgradbi „Narodnega Doma“ v Ljubljani tudi med poverjeniki „Družbe sv. Mohora. Pomislimo, pravi, če vsak poverjenik tu stori svojo dolžnost, koliko bi se lahko nabralo. Če bi sleherni ud dal vsak mesec le krajcar, in storil bi to gotovo radovoljno, bi znašala med udi „Družbe sv. Mohora“ nabrana svota po preteku leta pri ogromnem številu udov nad 3000 gld. Ker ima nadalje „Družba sv. Mohora“ svoje ude povsod, po vsem Slovenskem pa najmanjših farah, vaseh in selih, bi prodrila ta ideja med maso našega naroda in bi se začelo za „Narodni Dom“ zanimati na ta način skupno Slovenstvo. Lepa ideja, zdrave misli in hvaležni smo gospodu, da jih je sprožil. Reči moramo, da smo sami že mislili večkrat na to.

(Dalje prih.)

Na drugej strani se nam pa uriva vprašanje, se li da to tudi izvršiti. Da se vodstvo „Družbe sv. Mohora“ zanima za našo idejo, ker je, za kar mu bodi naša najtoplejša zahvala, dalo natisniti naš oklic v družbenem „Koledarju“ (gl. Koledar za l. 1886 str. 175) in s tem oklicem opozorilo svoje ude na jako potrebno zgradbo „Narodnega Doma“ v Ljubljani ni brez pomena in bo gotovo dobro uplivalo na slovensko občinstvo. Preudarimo stvar; pri priliki kaj več o tem. Pretečeni teden je bil posebno srečen. Razprodanih je sedaj že 15 knjižic. Razen že omenjenih 11 vrnilo se se nam namreč te dni razprodane sledeče krajevske knjižice: kot 12. knjižica pot št. 47 (poverjenik g. F. G.) z Dunaja, kot 13. pod št. 67 (poverjenik g. J. G.) z Vrhnike, kot 14. pod št. 1 (poverjenik g. F. S.) iz Metlike in kot 15. pod št. 238 (poverjenik g. U. T.) iz Ljubljane; zadnje kupil je omenjeni gospod celo sam, že tretji slučaj te vrste. Lepa hvala vsem! (Denar in glasila pošiljati je g. dr. Josipu Staretu, blagajniku „Narodnega Doma“ v Ljubljani.)

— (Za četrto porotniško zasedanje v Rudolfovem) imenovan je okrožne sodnije predsednik g. Vincencij Jevniker prvomestnikom, deželne sodnije svetnik g. dr. Anton Vojska pa njegovim namestnikom.

— (Ljubljansko barje) je vse preplavljeno, da je velikemu jezeru podobno. Vasi Hauptmanca, Ilovca in Črna Vas so vse pod vodo in vse hiše na barji podobne so malim otokom. Včeraj odposlal je magistrat nadzornika redarjev g. Bertola z nekaterimi redarji na barje, da so ogledali preplavljene kraje in se prepričali o stanju. Ako dež poneha, bodo barjani brez posebne pomoči pretrpeli, sicer jim pa bode treba dovažati drv in soli, ubožnejšim tudi živeža. Ker so vse ceste in steze pod vodo, občejuje barjani mej seboj le po plavih, iz desk za silo napravljenih. Nekateri morali so za živino, da ne pogine, napraviti posebne odre. Škoda je velika, ker je setev pokončana in se bodo razni pridelki pokvarili.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) zborovalo je 28. t. m. Ko se zapisnik zadnje seje prečita in odobri, poroča tajnik prof. Valenta, da so pristopili društvu gg. dr. Samec v Kamniku, štabni zdravnik dr. Spanjol, Morscher v Zagorji i okrajni ranocelnik Bervar v Novem mestu, ter izstopil vsled preselitve dr. Seshun. Potem se preide k dnevnemu redu: 1. Primarij dr. Dornig predstavlja bolnika, kateri je zbolel za „psoriasis“ in ob enem za makulo-populoznim sifilidom. 2. Ces. kralj. okrajni zdravnik dr. Binter iz Kamnika predava o „herniotomiji“ na deželi. Govornik pretresava vprašanje, kedaj sme zdravnik na deželi izvršiti to operacijo, in kedaj naj ga pošlje v bolnico. Potem nariše v kratkem način operacije, posebnost se protivi rabi škarij. Da se vsa ta operacija, kolikor mogoče aseptično izvrši, je razumljivo. Govornik meni, da se naj po izvršeni operaciji rana takoj zašije, ter ne drénira, tako ga je skušnja učila pri njegovem poslu kot sodnijski zdravnik, da se penetrirajoče trebušne rane, pri katerih črevo predpada, koj zaključijo, oziroma zašijejo, in da se skoraj v vseh slučajih zadobi dober uspeh. Isto tako ravna on pri herniotomiji, ter ima zabeležiti skoro v vseh slučajih rešitev bolnika. Po operaciji se mora insultovanemu črevesu dati časa, da si opomore, zaradi tega ne rabi nobenih purgancij, nego dá operiranemu opium, da se zabrani peristaltika. Nikdar pa ne rabi ledu za okladke, kar čreva še bolj k peristaltiki draži. Ako ima na razpolaganje poučene strežaje, ordinuje mokre zavitke 14—16 stopinj C. po Winternitz-i, ker to je tudi najbolj vspešno pri dojenčkih trpečih za katarom v črevesu. 3. dr. Gregorič demonstira velikanskega otroka, katerega je z izvrstnim uspehom za mater vsled plečno-trebušne leže moral obrniti. Operacija je bila jako težavna, kajti pripeljali so mater od 3 ure oddaljenega kraja v bolnico, ko je že na domu poskušal dotični zdravnik toda brezvspešno z obračanjem otroka izmotati, da je mej tem otrok poginil, je razumljivo. Demonstriraju leže otroka v maternici ter njegovo umetno izmotanje, katero se dá pri tacihi ležah jedino le pri postranski leži matere izvršiti, kar prof. dr. Valenta popolnem tudi po svoji skušnji potrди. Predavanje vladnega svetnika prof. dr. Valente se preloži vsled pozne ure na prihodnjo sejo.

— (Pikantnost iz življenja Ljubljanskega.) Včeraj zvečer prihitela je elegantno oblečena in jako brdka mlada dama na južni kolo-dvor. Namenjena bila je v Linc. Ko pri blagajnici

izve, koliko treba plačati za vožnjo, vzdihnila je globoko in glasno potožila, da mora vse, kolikor premore, dati za vožnjo, da jej torej prav nič ne ostane. Globoki vzdihljaj opozoril je pa dva sinova Abrahamova na lepo damo in dobro vedoč, da je neprijetno, ako človek potuje, a nema denarjev, hotela sta se pri tej priliki okoristiti. Žarečih očij šla sta lepe nepoznanke iskat. Sreča bila jima je mila. Dobila sta jo in govorila sta ž njo. Kaj da sta govorila, tega naš poročevalec ni čul, a videl je, kako je jeden rečenih dveh židov veselega obraza prihitel nazaj k blagajnici prosit, da bi se karta III. razreda, katero je malo prej rešila brdka nepoznanca, premenila v karto II. razreda. To se zgodi in potomec Abrahamov odide radosten, že naprej računajoč, kako se bode na potu iz Ljubljane v Trebiž krasno zabaval. A nezgoda nikdar ne počiva in mej najrazkošnejše sanje kane ti kaplja pelina. Ko žid z dobljeno karto pohotnih korakov prihiti na mesto, kjer bi imela biti lepa nepoznanca, ni od dame niti sledu. Mesto dame pa se prikažeta policaj in „famulus“ tukajšnjega gledališča ter z neprijetno skrbnostjo povprašujeta po neki mladi dami. Dolgo so bila vsa vprašanja brezvspešna, naposled pa jima je že kdo moral kaj pošeptati na uho, kajti kakor dva jastreba na golobico, skočila sta po stopnjicah, ki drže v gorenje nadstropje. Zdajci začuje se glasen krik, potem gosto besedovanje, naposled pa se prikažeta policaj in „famulus“ z lepo nepoznanko v sredi. Pomagalo ni nič, morala je ž njima. In odpeljala sta jo angeljca varuha v mesto, žid pa se je sam odpeljal proti Terbižu z mnogo daljšim nosom, nego ga je prej imel.

— (Obrtnijsko pomočno društvo.) kateremu je načelnik gosp. J. N. Horak, kupilo je za 10.500 gld. hišo št. 8. v Židovskih ulicah in bode počenši od 1. maja p. l. ondu imelo svojo pisarno.

— (Tatvina.) Preteklo noč zlomil je neznan tat železje v stranskem oknu pritlične prodajnice g. Kreutzerja na Marije Terezije cesti št. 8, in ukral tri grude sladkorja, nekoliko slanine in drobiža. Vse škode je nad 20 gld. Tatvina vršila se je baje zjutraj ob 4. uri zjutraj, vsaj tako trdi neka osoba, ki je tatu zapazila, a ga s krikom „tatje, tatje!“ preplašila.

— (Tatvina.) Franu Košarju v Spodnji Šiški ukrala je dekla Zupančič mnogo perila in obleke. Ubežno tatvico išče policija.

— (O povodnji) prihajajo od vseh strani žalostna poročila. V Kranji je most v nevarnosti, vrhu tega je pa tudi trda za pitno vodo. — Sava, Savinja in vsi pritoki so silno narastli. Cesta mej Laškim trgom in Celjem je na več krajih pod vodo, ravno tako tudi cesta pri Vranskem. V Celji je Savinja 3-4 metra nad ničlo in več hiš v okolici stoji v vodi.

— (Iz Ilirske Bistrice) se nam piše 31. m. m. Povodom odhoda nepozabljivega gospoda F. Višnjikarja, sodnika Ribniškega, priredila je čitalnica v prostorih g. Jelovškega prijateljski večer, h kateremu se je zbralo okoli štirideset možakov. Sedanjí gospod sodnik bil je v Bistrici več let kot adjunkt. V teh letih pridobil si je od vseh, ne-le od inteligence, temveč tudi priprostega ljudstva splošno priznanje, spoštovanje in ljubezen. Kdor ga je poznal, čislal ga je kot moža prave slovenske korenine, pravega narodnjaka in v svojih rečeh strokovnjaka. In ljubezen pokazala se je najbolj v večer omenjenega dne, ko smo se poslavljali od njega. — Napivalo se mu je od vseh strani in povzdigala se je njegova požrtvovalnost v službovanji. Posebno se je naglašala njegova zasluga gledé izdelovanja novih zemljiških knjig. — Ribničanom čestitamo, da so dobili v svojo sredo tako vrlega moža.

— (Sijajni koncert) pevskega zbora delavskega podpornega društva v Trstu bode v dvorani „Slovanske čitalnice“ (Monte verde) v nedeljo 8. novembra 1885. Pri tem koncertu sodelujejo nekateri diletantje, diletantinje in civilna godba. Po koncertu začne ples. Čisti dohodek namenjen je fondu gori omenjenega pevskega zbora. Ustop je 30 novč. za osebo. Ustopnice prodajajo so v uradu delavskega podpornega društva Via Molino piccolo št. 1, v tiskarni g. Dolenca, Via Torrente št. 12, pri g. Fr. Žitko, Corsia Stadion št. 1, in pri gosp. Kržè, Piazza S. Giovanni št. 3. — Spored: 1. D. Jenko: „Naprej“, popotnica godba. — 2. dr. Ben. Ipavec: „Mi vstajamo“, zbor (novo). — 3. Riedel: „Potpouri slovanskih pesem“, godba. — 4. J. Kumpf: „Ruža u pustinji“, čveterospev (novo). — 5. Švarc:

„Četvorka po slovanskih motivih“, godba. — 6. Iv. pl. Zajc: „Hrvati“, zbor s osmospevom (novo). — 7. Eisenhut: „Sokolada“, godba. — 8. F. S. Vilhar: „Nezakonska mati“, samospev za sopran s spramljevanjem glasovirja, poje gospica J. Piono (novo). — 9. dr. B. Ipavec: „Domovini“, zbor s bariton-i tenor-samospevom. — 10. Titl: „Slovanska Ouver-tura“, godba. — 11. I. F. Tence: „Zgubljeni cvet“, ženski čveterospev. — 12. A. Hajdrih: „Želje Slav-jana“, zbor (novo). — Iv. pl. Zajc: „Finale iz opere Zrinski“, godba. — 14. Ples. — Začetek točno ob 8. uri zvečer.

Odbor pevskega zbora.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je meseca oktobra 1465 strank 307.277 gold., 1690 strankam pa se je 428.195 gld. 37 kr. izplačalo.

— (Zemljovid balkanskega polu-otoka) izšel je ravnokar na Dunaj „A. Hartlebens Verlag“. Dobiva se v vseh knjigotržnicah in pripo-ročamo ga našim čitateljem, ker je prav pregledno in okusno izdelan. Cena mu je samo 60 kr.

— (V bolnišnici Ljubljanski) odda se sekundarska služba. Prošnje do 30. t. m. vodstvu bolnišnice.

— (Razpisani) sta službi dveh učiteljic na novi dvorazredni dekliški šoli na Vrhniki. Plača za jedno 450 gld., za drugo 400 gld. Ko bi sedanja učiteljica dobila prvo teh služeb, bode razpisana služba 4. učitelja na tamošnji čveterorazredni deški šoli s 400 gold. na leto. Prošnje do 16. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 4. novembra. V navzočnosti cesarjeviča, ministrov, dostojanstvenikov zaključila se je razstava. Po nagovoru trgovinskega ministra zahvalil se je cesarjevič vsem, ki so kaj k razstavi pripomogli. Kažoč na razvoj Ogerske, ki se je v razstavi pokazal, rekel je, da je razstava pomenljiv del tega razvoja (navdušeni eljen-klici). Z burno vspre-jetimi klici na kralja in domovino zaključil je razstavo.

Praga 3. novembra. V pravdi zaradi napada pri Langenbrucku vsi zatoženci zaradi javnega nasilstva krivimi spoznani. Hübel obsojen na 7 mesecev, drugi zatoženci na 4 mesece težke ječe.

Niš 3. novembra. Francoski poslanik Rever-seux izročil je danes svojo odzivnico.

Razne vesti.

* (Nov ognjenik.) Časopis „Roma“ javlja, da so v Fikunci v provinciji Palermo pomorščaki zapazili s svojega parobroda na jednom holmu ogenj in mislili, da se je tam ustavila kaka roparska dru-hal. Oborožili so se od nog do glave in odpravili se naravnost proti ognju. Ko so hodili kake tri ure, in prišli na neko gorsko planoto, zaslišali so pod-zemeljsko grmenje. Potem so zaslišali nek čuden zvok in začel se je kakor dež usipati pepel in ogenj. Pomorščaki so se prestrašili in hiteli na svojo la-dijo. Pokazalo se je, da se je odprl nov ognjenik.

* (Častitljiv gost.) Iz Novega Jorka se piše, da je nedavno predsednika Zjedinjenih držav obiskal znamenit gost. Znamenit ni zavoljo svoje vojaške, politiške ali pa literarne slave, ampak s svojo starostjo. To je zamorec Nugent, ki je 125 let star. Poznal je in videl vse predsednike Zjedi-njenih držav od Jurija Washingtona do Clevelanda. Videl je začetek republike in bil je priča njenega razvoja do današnjih dni. Predsednik je z veseljem vsprejel poštenega starca; povpraševal ga, je kako živi in kako se mu godi. Izvedel je, da je starec ohranil vid, sluh, duševne sposobnosti in jasnost duha. Nugent je tožil, da so mu poslednja leta začele noge težke postajati. Cleveland spremil je star-čeka do vrat in krepko mu stisnil roko.

* (Ameriški narodni ponos.) Učitelj: „Kako je bilo ime prvemu človeku?“ — Učenec: „Jurij Washington.“ — Učitelj: „Ne, prvi človek bil je Adam.“ — Učenec (zaničljivo): Seveda, če tudi inozemce prištevamo.“

* (Židovsko.) Mojzes: „Kaj dela tvoj sin, ali se še ni oženil.“ — Izak: Oh ne, in to je moja največja britkost. Preveč zbira. Že pred desetimi leti bil bi lahko priženil 100.000 gld., le pomislite, koliko je že obrestij zgubljenih!“

Volapük.

Tko želi dopisovati sa vanjskim svetom u sve-občem jeziku, neka pošalje svojo točno adresu čim prvlje ravno u Pariz g. dr. Augustu Kerckhoffs-u (professeur à l' école des hautes études commer-ciales, 17 rue Vauquelin 17) ili meni na kr. realku Zagrebačku. Početkom siečnja 1866 izlaziti će u Parizu nov časopis „volabled“, koji će sve te adrese donieti.

Prof. Juraj Bauer,
tidel volapüka.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
3. nov.	7. zjutraj	738.89 mm.	7.6° C	z. svz.	obl.	0.00 mm
	2. pop.	738.89 mm.	9.6° C	z. svz.	obl.	
	9. zvečer	739.31 mm.	8.2° C	z. zah.	obl.	

Srednja temperatura 8.5°, za 1.7° nad normalom.

Vremensko poročilo 3. nov. Zračni tlak se je povsod povsod povišal, ter je jako enakomerno razdeljen skoro po vsej Evropi, samo na severnem Angleškem in na severu Evrope je nizki zračni tlak. Vetrovi so slabi in vzlečejo s severa in vzhoda. Nebo je v največ krajih oblačno. Dežja je bilo veliko samo ob Jadranskem morju, Morje se le lahko giblje. — Pričakovati je slabe vetrove, mrzlo in jasno vreme in slana.

Dunajska borza

dné 4. novembra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld.	30 kr.
Srebrna renta	82	80
Zlata renta	109	15
5% marenca renta	99	35
Akcije narodne banke	867	—
Kreditne akcije	2.2	—
London	125	35
Srebro	—	—
Napol.	9	95 1/2
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	126
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	171
Ogrska zlata renta 4%	98	35
5% papirna renta 5%	90	40
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	116
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	70
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	50
Kreditne srečke	100 gld	176
Rudolfove srečke	10	17
Akcije anglo-avstr. banke	120	98
Tramway-društ. velj	170 gld a. v.	182
		75

Tropinec in žganje iz vinskih drožij,

staro in novo blago, prodaja na drobno in d. belo JANEZ WAGNER, posestnik žganjarnice v Modernu na Ogerskem. (624-4)

Proda se hiša

števil. 8 na Strmem potu v Ljubljani iz proste roke. Hiša ta obstoji iz dveh poslopij, ima 7 sob, 2 kleti, hlev, pód, šupo, 2 orali svetla, travniki in njive, je okoli hiše. — Natančneje se izve pri **Henriku Magistru** v hiši. (659-1)

Vinotoč „pri Štajerci“

v Slonovih ulicah, v Bajer-jevi hiši,

se je pred kratkem otvoril in točijo se v istem izvrstna naravna **štajerska** in **avstrijska** vina, liter po 36, 40, 48, 52 in 60 kr., kakor tudi znano okusno **Kosler-jevo carsko pivo**, vrček samo po 10 kr. Obče znana izvrstna kuharica pripravljala okusna gorka in mrzla jedila, posebno za **zajutrk** in **zvečer**. Vsako soboto **jeterne** in **pečene mesene klobasice**. K mnogobrojnemu obisku se uljudno vabi. (658-1)

Erven Lucas Bols, c. k. dvorni zalagatelj, k. nizozem. dvorni zalagatelj, ustanovljeno leta 1575, Amsterdam, katerih specialitete:

Curacao - Anisette, se dobi v prvih prodajalnicah v (Curacao-sko aniško žganje) deželi. (634-3)

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske) trte, nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri **zelo**čevih boleznih, pomanjkanju krvi, oslabiljenji, diarrih in rekonvalescenci (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepujoče pri rekonvalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko ima (656-1)

„LEKARNA TRNKOCZY“ zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld. Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Zeleznikar.

Dijaške ustanove.

Pri magistratu so s pričetkom tekočega šolskega leta izpraznjeni: 1., 2. in 3. mesto Jarnej Sallocherjeve ustanove po 50 gld. na leto.

Pravico do te ustanove, katero podeljuje župan Ljubljanski, imajo dijaki Ljubljanskega gimnazija, ki so na Kranjskem rojeni, ubožni, lepega zadržanja in pa pridni.

Prošnje, katerim je priložiti krstni in ubožni list, potem pa spričevali zadnjih dveh semestrov, uložé naj se **do 20. novembra t. l.** potom šolskega vodstva pri podpisanem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 16. dan oktobra 1885.

Župana namestnik: Vončina.

V Lembergu, na cesti v Dobrodo odda se s 1. januarjem

Žaga v najem.

Kaj več se izve pri lastnici **Ani Langer-jevi** v Lembergu. (657-1)

A. RAUNICHER-jeva

zaloga čevljarskega blaga,

Židovske ulice št. 6,

priporoča častitemu občinstvu svoje lastnoročne izdelke čevljarskega blaga za **gospode, gospe in otroke** v najlepših izdelkih in po najnižjih cenah. — Dalje opozarja imenovana firma na svojo bogato zalogo (603-6)

čevljev za dečke in deklice,

ki se izjemoma po **jako znižani ceni** razprodajejo.

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najgotovjše, najhitrajše in najcenejše sredstvo za čiščenje in zboljšanje vina in popravljanje bolnega vina je

prava francoska galerta

tvrdke **COIGNET & C.** v Parizu, Lyonu, Marseilli.

To **zajamčeno sredstvo** z navodilom, kako je rabiti, se vedno dobiva pri tvrdki

A. HARTMANN v Ljubljani,

pisarna v Tavčar-jevi palači. (587-9)

Restitucijski fluid

pomnoženi, tudi konjski cvet

imenovan,

ra. za d'gucenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkušenih živoročnikih in praktičnih poljedelnih glede učinka kot izboren skušen ter priznan kot najboljši zdravilen in krepičen, ohrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju vztrajnega in pogumnega, zabranjuje otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (obvrstjen) po kakem trdnopolnem delu. Dalje rabi kot podpiralno in ozdravilno sredstvo pri pretegu žil, otekanih kolen, kopitnih boleznih, otrpnenji v hoku, v križi i. t. d., otekanih nog, mehurjih na nogah, izvinjenji, tistnanji od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih boleznih bibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld. 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (655-1)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000

mark

kot največji dobitek v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

Najpovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **100.000 srečk**, od katerih se bode **50.500 srečk**. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sieer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena **podpisani trgovski hiši** in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. **3.50.**
1 polovica originalne srečke av. v. gld. **1.75.**
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. **— .90.**

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

14. novembrom 1885

nam direktno doposlati.

(610-6)

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft,

HAMBURG.